

Til

Velfærdsminister
Karen Jespersen

Jeg har tidligere skrevet til dig vedr. sociallæger/lægekonsulenter i Odense Kommune.

Jeg savner stadig svar på en del af min skrivelse.

Vil ministeren redegøre for om de to arbejdsdokumenter der er skrevet om sociallæger/lægekonsulenternes rolle i Odense Kommune er i overensstemmelse med de retningslinjer der findes i velfærdsministeriet.

Kopi af disse dokumenter medsendes igen.

Mvh

Henrik B. Pedersen
Uffesvej 30 2 tv
5200 Odense V

X Kopi af denne skrivelse fremsendes og til socialudvalget

ODENSE KOMMUNE

Sektor for Sikring og Rehabilitering
Socialmedicinsk Afsnit
Toldbodgadevej 3B, 3. s.d., 8000 Odense C

Dato: 4/10 2005
~~10/10 2005~~

Referat fra møde den 6. oktober 2005 om lægeudtalelser i sociale sager

Mødedeltagere: Lisbeth Bensch, Ib Thiemé Rasmussen, Ingerlise Erlingsen, Elisabeth Stenager,
Bjarne Thyssen Jørgensen.

I sager om sygedagpenge/rehabilitering/flexjob og pension beskriver sociallægerne:

Om sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt belyst, herunder behovet for speciallægeerklæringer.

Borgernes funktionsbegrænsninger og varigheden heraf.

Skænebehov/hensyn - permanente eller midlertidige

Prognose (i forhold til beskæftigelse)

Behandlingsmuligheder (i forhold til fremtidig beskæftigelse)

Borgerens helbredsmæssige behov for fortsat sygemelding og graden heraf (delvis sygemelding)

Om en foranstaltning (eksempelvis rehabiliteringsplan eller flexjob) er forenelig med den pågældendes helbredsproblemer.

Sociallægen udtaler sig ikke om, hvorvidt borgeren skal rehabiliteres, pensioneres eller i øvrigt tildeles ydelser, selv om disse emner naturligvis fortsat kan diskuteres i det tværfaglige samarbejde.

Dette indebærer, at sociallægerne ikke skriftligt besvarer spørgsmål om, hvorvidt en borger efter lægens mening eksempelvis bør rehabiliteres, pensioneres eller tildeles flexjob, og at sagsbehandleren ikke referere lægen herfor i sin skriftlige dokumentation.

Undtaget fra ovenstående er konklusioner/ anbefalinger i afmeldeerklæringer og ambulante afklaringer, som fremstår som et samlet og tværfagligt produkt med en fælles vurdering (inklusive sociallægens)

Bjarne Thyssen Jørgensen

socialoverlæge

Notat

Snitfladen mellem læger og sociallæger

Resume: Den behandlende læge har altid det fulde ansvar for diagnostik og behandling, kan give et skøn over funktionsevnen men må ikke udtale sig om en borgers berettigelse til en social ydelse. Sociallægen kan **ALDRIG** påtage sig ansvaret for behandlingen af en borgers helbredsproblemer, men udtaler sig om borgerens funktionsevne og skønbehov m.v.. Sociallægen udtaler sig ikke om berettigelsen til en social ydelse - dog bør sociallægen vurdere, om en sygdommelding er helbredsrelevantert velbegrunder.

Behandlernde læger (praktiserende læger og -speciallæger samt sygehuslæger) varetager diagnostik og behandling af patienten. Sociallægen udtaler sig om funktionsbegrensninger m.v. som anført i notat om lægeudtalelser. Kommunens sociallæge kan aldrig påtage sig ansvaret for diagnostik eller behandling. Hvis en borger på eksempelvis en af rehabiliteringsinstitutionerne frembyder et nyt eller et akut helbredsproblem henvises borgeren til sin læge med henblik på vurdering og behandling. Undtaget herfra er akut livstruende behandling, som naturligvis skal foretages af "den nærmeste" (social)læge. Sociallægen kan endvidere følge med i sygdomme og medicinsk behandling i generelle vendinger - d.v.s. hvordan en bestemt sygdom udarter sig, hvordan prognosen generelt er og hvordan den sandsynligvis behandles.

Lægekonstitenter/sociallæger kan ikke underkende en læges skøn over diagnose og behandling med mindre dette er åbenlyst urimeligt (der vil sige, at diagnosen eller behandlingsforløbet er så "langt ude", at det er i klar modstrid med almindelige faglige standarder).

Sociallægen udtaler sig på baggrund af de tilvejebragte helbredsoplysninger om eventuelle skønbehov, og dette skøn kan godt være i modstrid med den behandlende læges skøn over funktionsevnen.

En sociallæge kan således godt "underkende" eksempelvis en sygdommelding eller den behandlende læges skøn over funktionsevnen, uden herved at ændre i den behandlende læges vurdering af diagnosen og behandlingen, men det er klart, at det i sagen nøje bør begrundes, hvortor sociallægen har en anden opfattelse end den behandlende læge. Borgeren kan således godt lide af en eller anden sygdom, uden at dette i sig selv berettiger til udbetaling af sygedagpenge (eller hvilken ydelse, det må måtte være tale om).

Hvis sociallægen vurderer, at fortsat sygdommelding ikke skønnes helbredsrelevantert velbegrunder, bør sociallægen kontakte lægen og informere herom.

03.11.2005

Rjgms: